

perc ones meid mehta minia kuit
tooma, ja mõle mille pandud liiva
koti juure. See peal ütelnut, lants
sõime sinu koti enne tühja ja pärast
pärast sõime minna. Petter oli selles
väga rahul ja lubas jada kui nad
raetha saavad, siis sõimevad nad Petter
koti enne tühjast. Aga lants ei
annud Petterile oma koti, kesdagi, ka
palsu Petter anna omelti naha kene
aga lants ei ei annud talu raafugi.
Lants leidis ühe mehilase pesa ja pida
kõtkis ta Pettrid ära liiva. Petter
tahtis hakata sõima aga mehilase
hakasid teda arvata paluma ja ta
ei sõinud mitte pesa ära. Lants
leidis jälle ühe varese pesa ja pida
kõtkis ta Pettrid ära liiva, Petter
tahtis jälle hakata sõima Wana wõot
hakas teda paluma, ja ta huti

varese pesa armu. Nad läksivad lauba
õhta kodu. kui lants kodu jõutis lants
ta perc mehe juure ja ütles: See
sulane Petter lubas wahaft keriku
ühe õõga walmis teha. koke sai Petter
käpa kätte kerikud teha, ta leks pinge
ja hakkas nutma ja paluma mehilast
api ja lants mehilast palus talu api
ja peginud ühe õõga keriku walmis
~~teha~~ murud kui kelle jandus, see oli
wana pagana kõõgi kott, tna ja wae
Tõi sellegi ära. Aga niisid lants Petter
perc mehe juure ja ütles: See sulane
lants lubas wälge hobuse mehest
wäga waltada perc mees. Kutsus
lants oma juure ja andis kõpu
wäga hobuse wäga waltada lants
aga ei jõad neid leida teha ja perc
mees wihastas selle üle ja lastis abja
kaumaft kuta ja lants abja
wipata